

2

REGVLAE
SACERDOTVM
SOCIETATIS
JESU.

NEAPOLI.
EX TYPOGRAPHIA GALLICANA
1827.

REGVLAE

SACERDOTVM

SOCIETATIS JESV.

REGVLAE

MINISTRI.

1. **E**IUS officium erit, (1) Praepositum, vel Rectorem iuvare in iis, quae in genere, vel in particulari ei commendabit: nec dispensandi, aut mutandi, aut quidquam faciendi, nisi ex ejusdem praescripto, facultatem habebit.

2. Valde commendatum sibi exi-

(1) *P. 4 c. 10. §. 7.*

4

stimet quod pertinet ad observationem Constitutionum, Regularum, Ordinum communium, et approbatarum consuetudinum Domus, vel Collegii: ideoque habeat in scriptis, et aliquando legat, tam communes omnium, quam particulares Superioris, et officialium Regulas, et eosdem officiales suas habere, intelligere, atque observare curet.

3. Officiales visitet quoties opus fuerit, observando quomodo suum officium exequantur: quod saltem alternis diebus faciet. Frequenter etiam visitabit cubicula, et alia loca Domus, ut videat, quomodo omnia se habeant.

4. Cum quis ab officio aliquo amovetur, curet, ut is suum successorem instruat de ratione exercendi illud, juxta Regulas, et consuetudines a Superiore approbatas.

5. Animadvertat in temporum mutationibus, quomodo in Collegio,

vel Domo fieri debeat horarum, ciborum, vestiumque mutatio, et Superiori in memoriam reducat, praesertim bis in anno, sub initium veris, et autumnii: observet etiam crebro, num aliquid desit ex necessariis, aut abundet; eorumque potissimum rationem habeat, qui in corporis cura minorem de seipsis sollicitudinem gerunt; curetque, ut adsit cum Medicus aegrotos inviset.

6. Quotidie hora sibi designata, de rebus omnibus Domus rationem Superiori reddat, a quo excipiet in libello ad id parato, quae ei facienda committet, et cum primum commode poterit, eidem referat, quae executus fuerit.

7. Redigat Superiori in memoriam ea, quae necessaria Domui iudicabit, ut de coëmendis rebus ad victum, et vestitum necessariis suis temporibus, de Fratrum nimio, aut exiguo labore, de sanitate, et similibus.

8. Notet, ac referat Superiori tam defectus, si quos vel Domi, aut in Collegio animadverterit, vel aliunde intellexerit, quam quaecumque ad bonam gubernationem convenientia ei occurrent: tum etiam circa res sibi commissas, et quasvis alias, ut quomodo se Nostri habeant circa Obedientiam, orationem, aedificationem, et in omnibus virtutibus profectum, et studium.

9. Curet per aedituum, vel aliquem alium designatum observari, an omnes die statuto communicaverint: et si quis intra tempus designatum ad confessionem, aut communionem non accederet, intelligat a Superiore, (1) num subtrahendus ei sit cibus corporis, donec cibus spiritus sumat.

10. Peculiarem habeat curam, ut Domus munda sit, et omnia ubi-

(1) *P. 3. c. 1. lit. Q.*

7

que decenter suis locis composita;
sed praecipue in iis, quae ab ex-
ternis videri solent.

11. Noctibus singulis portas Do-
mus, quibus in publicum exitur,
videat an bene clausae sint.

12. Designet aliquem ex commis-
sione Superioris, qui communes lu-
cernas Domus opportuno tempore
incendat, et extinguat, qui item
publicas fenestras suo tempore ape-
riat, et claudat, ac pro abluenda
facie, et manibus in loco destinato
aquam infundat, et pro iis exter-
gendis, mantilia, ab iis, quae in
usum Refectorii sunt, distincta,
adhibeat: quae alia Sacerdotibus,
alia non Sacerdotibus destinata e-
runt, et bis saltem in hebdomada
mutabuntur.

13. Studeat animos Patrum, et
Fratrum inter se per benevolentiam,
et praesertim cum Superiore per
obedientiam unire: et si quid mi-

nus acquo animo aliquis ferret, velit potius in se (quoad fieri potest) quam in Superiorem, causam rejici, veluti in injungendis poenitentiis, quas ipse juxta praescriptum Superioris imponet: et tam in eis, quam in reprehensionibus, ab animi perturbatione caveat, caritatemque prae se ferendo studeat, ut illi, quibus poenitentias imponet, merito sibi injungi cognoscant.

14. Si quando absente Superiore aliquid acciderit, quod adeo urgeat, ut commode Superior expectari nequeat, id Minister, auditis Consultoribus, exequi poterit, quamvis in specie non sit ipsi commissum, dummodo existimet juxta Superioris mentem id fore; statimque redeunti quod factum fuerit, referat. Quod autem sibi ordinarie agendum erit, absente Superiore, ab eo curet intelligere.

15. Si Subministrum habuerit,

utatur ejus opera in iis, quae com-
mode per se facere non poterit,
juxta praescriptum Superioris: si vero
non habuerit, alternis saltem die-
bus singula cubicula visitet, et alia
quae in officio subministri continen-
tur, suppleat.

R E G V L A E

PRAEFECTI RERVM

SPIRITVALIVM.

1. **P**RAEFECTVS rerum spiritualium cognitionem instituti Societatis, (1) et zelum boni progressus ipsius habeat, et in Obedientia, (2) et Humilitate exemplum aliis praebat, et amabilem se eis exhibeat, ut ad eum omnes confugiant, confidenterque sua omnia detegant, et ab eo consolationem, et auxilium sperent in Domino.

2. Instruat nostros privatim, secundum uniuscujusque captum, (3)

(1) *P. 4. c. 10. §. 7.*

(2) *P. 3. c. 1. §. 12.*

(3) *P. 3 c. 1. §. 12.*

quomodo interius, et exterius se habere debeant, (1) et ad id exhortetur, et in memoriam redigat, et amanter admoneat, praesertim ut puram habeant intentionem divini servitii, et familiaritatem cum Deo in spiritualibus devotionis exercitiis, et zelum syncerum animarum.

3. Petat quem procedendi modum in oratione, et examine habeant, et si contra aliquem defectum examen particulare faciant, et si contra inordinatos affectus propria remedia adhibeant, et in solidis virtutibus acquirendis, praesertim in Obedientia quid observent, et de poenitentiis, et aliis devotionibus.

4. Sicubi in his a rectitudine deflexerint, eos dirigat, juxta modum Societatis; erga cujus institutum, curet, ut omnes bene affecti sint,

(1) *P. 10. §. 2.*

et det operam, ut orandi, et meditandi modos, quos docuit Pater noster Ignatius in libro Exercitiorum, retineant, et ut illo libro familiarissime utantur, videatque ne dum Nostri devotionem habere procurant, caput laedant, aut vires corporis nimis debilitent.

5. Versatum ipsum esse oportebit in lectione librorum spiritualium, et unicuique decernat tempus, (1) et modum cum fructu eos legendi, qui sint faciliores, et nostro instituto magis convenientes.

6. Peculiarem habeat curam consolandi afflictos, et tepidos exhortandi, remedia pro cujusque infirmitate, vel necessitate adhibendo; qualia sunt frequentius communicare, plus temporis orationi impendere, Exercitia spiritualia facere,

(1) *P. 3. c. 1. §. 20.*

plus aliquid poenitentiae assumere, libros aliquos spirituales legere, et similia. Quae autem ex his ipse concedere possit, et in quibus ad Superiorem recurrendum sit, ab eo intelligat.

7. Parem quoque adhibeat diligentiam, (1) ut Coadjutores temporales quieti sint, et sorte Marthae contenti, et pro eorum captu illos instruat, mysteriaque Rosarii doceat, ut maiore devotione illud recitare possint.

8. Doceat omnes, ut praemissa oratione, et cum magna reverentia ad Sacramentum altaris accedant, et post ejus perceptionem per aliquod temporis spatium orent, et gratias agant.

9. Praeter eos, quos satis instru-

(1) *P. 1. c. 2. §. 2. P. 3. c. 1. §. 20. et li. R. P. 4. c. 4. lit. C.*

ctos Superior judicaverit, cum unoquoque agere de his ultra mensem ne differat, saepe vero consideret, quem fructum bonorum operum ex oratione, et ex reliquis rebus spiritualibus colligant, ut in dies magis in Domino proficiant.

10. In his autem omnibus videat, ne ordo unicuique praescriptus impediat, ac praesertim studia illorum, qui litteris dant operam, nisi cum Superior aliter judicaverit.

11. Curam peculiarem habeat Novitiorum, si qui Domi, vel in Collegio fuerint, nisi a Superiore aliunde prospectum sit, et erga eos observare studeat ea, quae juxta Magistri Novitiorum, et Examinatoris Regulas observari commode poterunt.

R E G V L A E

PRAEFECTI

ECCLESIAE.

1. **C**VRET, ut Aedituus Regulas suas observet, quas Praefectus ipse apud se etiam habeat.

2. Praebeat illi catalogum singulis diebus sabbati, quo dies festi, ac jejuniorum proximae hebdomadae contineantur, ut eum in Refectorio recitet in coena diei Dominicae sequentis.

3. Singulis diebus sabbati vesperi in Sacristia scripto proponat, quemadmodum quotidie Sacra sint facienda sequenti hebdomada, et quo ordine rem divinam in Altari summo facturi sint, qui ad hoc fuerint designati.

4. Detur opera, ne in Altari maximo desit unquam sacrum quo tempore celebrari solet, habeatque ratio, ne plura sacra simul inchoentur, sed commode omnia suis spatiis distinguantur.

5. Curam gerat Missarum, (1) et orationum, quae pro defunctis Societatis; et pro Fundatoribus et Benefactoribus, ac pro ipsa Societate fieri debent, quas ex subjecto catalogo intelliget, et catalogum earum, quae secundum nostrum institutum, et ex praescripto Generalis ordinarie faciendae sunt, referat in duas tabellas, quarum alteram appendat in Sacristia, alteram in alio convenienti loco, quae initio cujusque mensis publice in Refectorio legetur.

(1) *P. 6. c. 4. §. 3. P. c. 1. et p. 7. c. 4. §. 3. et 4. P. §. 1.*

6. Cum Superior aliquid in Sacro Deo commendari, aut Sacra ipsa, quae ab omnibus facienda sint, applicari ad finem aliquem jusserit, curet scribi in schedula in Sacristia affigenda.

7. Quaecumque autem ex his non ab omnibus facienda erunt, ea Praefectus unicuique privatim significanda curabit.

8. Librum habeat, ubi mandata Superiorum de his rebus, si aliquandiu duraturae, aut non statim faciendae sunt, scribantur, ne memoriâ excidant, et cum fuerint adimpleta, deleantur.

9. In Collegiis, et Domibus Probationum curet juxta ordinem (1) Superioris de candela danda Fundatoribus juxta Constitutiones.

(1) *Par. 4. c. 1. §. 3.*

10. Si quando externi Sacra aliqua fieri postulaverint, se Superiorem consulturum respondeat, nisi ejus animum perspectum jam habeat.

11. Externos Sacerdotes ad faciendum Sacrum in nostro templo, non sine delectu admittat; sed eos tantum, qui aedificationi sint, praesertim notos, idque juxta ordinem Superioris: et intelligat an a suo Ordinario legitimam habeant facultatem.

12. Videat an Sacerdotes Regulas suas observent, et num barbam, et coronam decenter tonsam habeant.

13. Per se, vel alium a Superiore designatum, (1) promovendos ad Sacerdotium instrui curet, et videat ut ad Romanae Ecclesiae ritum tam ii, (2), quam omnes Sacer-

(1) *P. 4. c. 8. §. 2.*

(2) *P. 7. c. 4. §. 5.*

dotes se accomodent, et ne confessiones audiant, nisi sint legitime approbati.

14. Animadvertat, ne ullae pro Sacris faciendis, (1) aut confessionibus audiendis eleemosynae admittantur.

15. Nulla sit in Ecclesia arcu-
la, (2) in quam eleemosynae con-
jiciantur, sive pro nobis, sive pro
aliis.

16. Det operam, ut Sanctissimum
Domini Nostri Corpus decenter in
custodia conservetur, diligenter ca-
vens ne umquam in ea Sacramen-
tum desit, habità communicantium
ratione, et ut saltem decimoquinto
quoque die innovetur, et sacris

(1) *In ex. c. 1. §. 3. et p. 6. c. 2.
§. 7. et p. 10. §. 5.*

(2) *P. 6. c. 2. §. 8. et can. 23. con-
gr. 2.*

absolutis in tabernaculo clavi obseretur.

17. Quando Nostri in templo communicaverint, curet Praefectus, ut id faciant separatim ab externis.

18. Oleum Sanctum, ut oportet, asservatum, singulis annis renovet, et sanctorum reliquias (quae quidem mobiles fuerint) in tabernaculo ad id deputato decenter custodiat: si quando autem devotionis causâ ostendendae erunt, duo cerci accendantur; atque hujus tabernaculi clavem unam ipse habeat, et alteram diversam Praepositus, aut Rector.

19. Cruces, Calices, ornamenta, et reliqua id genus, ut par est custodiantur; nec desint velamina ad cooperiendos calices, et alia ad divinum cultum, et ornatum necessaria.

20. Mutari faciat Altarium, et Sacerdotum ornamenta, quod ad

colorem attinet, habita temporum, et Festorum ratione, juxta ritum Romanae Ecclesiae.

21. Cum templum ornandum fuerit, nihil sine facultate Superioris ad eam rem commodato ab externis petat: detque operam, ut quod acceptum fuerit, accurate custodiatur, et dominis quamprimum reddatur.

22. Si templum restauratione, aliqua in parte indiguerit, aut aliis ad divinum cultum necessariis, provideat, sicut ipsi a Superiore fuerit praescriptum.

23. Superiori in memoriam redigat, (1) ut aliquos designet, qui de concionibus, et modo concionandi judicare possint; quorum saltem unus concioni intersit, ut Concionatorem, cum opus fuerit,

(1) *P. 4. c. 8. lit. C.*

et Superiori videbitur, admonere possit.

24. Conciones, et lectiones templi horae spatium superare non debent: eo vero ordine Missae dicantur, ne impediunt, quominus conciones tempore praefixo inchoentur.

25. Advertat ne viri in templo mulierum locum occupent, neve ex adverso earum, quantum fieri poterit, maneat.

26. Curet ne domi desint Confessarii, qui necessarii in templo nostro sunt, et ut confessiones vespere decenti hora absolvantur.

27. Prædie Palmarum Confessarios admoneat, (1) ut Constitutionem illam observent, quae ad externos ad suas Parochias dimittendos Eucharistiae sumendae gratia pertinet, et ante

(1) *P. 7. c. 4. §. 5. et lit. D.*

id tempus, si consuetudo regionis id postulaverit.

28. Officia Hebdomadae Sanctae, et vesperae (si hae dicentur) fiant tono simplici more Societatis sine cantu etiam firmo, nisi ubi Generalis Praepositus dispensaverit: id autem quod de vespers dictum est, (1) de Benedictione candelarum, et ramorum intelligatur.

29. Cum aliquid petendum erit pro Ecclesia, aut usu Sacristiae, intelligat in ea re Superioris voluntatem, eamque exequatur: cumque pecuniae alicujus momenti summa dabitur, aut colligetur, eam deponat apud Procuratorem in scrinio aliquo, cujus clavem unam Superior habeat, et alteram diversam ipse Praefectus.

30. Librum habeat, in quo elec-

(1) *P. 6. c. 3. lit. B. et can. 9. cong. 3.*

mosynarum, quae Ecclesiae usibus dantur, et expensarum rationes constant.

31. Panni omnes linei semper mundi servantur, et separatim corporalia, atque etiam purificatoria (quae quatuor cruces in angulis habeant) laventur, et utrorumque ablutio, et cineres eorum, quae vetustate consumpta comburuntur, in sacram piscinam mittantur.

32. Catalogum unum rerum omnium Ecclesiae mobilium, quae aliquis momenti sunt, custodiat; in altero vero illa scribantur, quae aut nova sibi traduntur, cum die, anno, etc. aut vetustate consumuntur, ut possit cum exigetur, prioris catalogi rationem reddere: saepe etiam res pretiosiores inspiciet, ne aut laedantur, aut amittantur, ar-
cis in quibus servantur, et Sacristiae januis bene clausis, et munitis.

33. Cum Nostrorum aliquis ex-

tremum diem obierit, (1) spatio diei naturalis decenter teneatur, nisi ratione mali odoris, aut ex alia justa causa, anteverti hoc tempus Superiori posse videretur.

34. Observetur circa vestitum Sacerdotum mortuorum, (2) quod de viventibus dicitur in Constitutionibus, ut scilicet utamur eo modo, quo Sacerdotes honesti ejus regionis, in qua versamur, uti solent: fratres vero qui Sacerdotes non sunt, sepeliantur eo modo induti, quo alii clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, sepeliri solent.

35. Curam suscipiet sepulchri, (3) candelarum, et precum, quae consueti more dicuntur, rerumque ceterarum, quae ad eam rem erunt necessariae.

(1) *P. 6. c. 4. lit. B.*

(2) *Can. 27. Cong. 1.*

(3) *P. 6. c. 4. §. 3. et Can. 27. Cong. 1.*

REGVLAE

SACERDOTVM.

1. **Q**UAE de disciplina religiosa in Regulis, et instituto nostro servanda omnibus proposita sunt, ea Sacerdotes, pro ratione sui gradus, sibi praecipue dicta existiment, et observent.

2. Divinum officium nitantur attente, devote, et opportuno tempore recitare.

3. Ita vivere studeant, ut quotidie merito celebrare possint: ad idque conducet (quamvis ex Constitutione octavo ut minimum quoque die (1) confiteri teneantur) saepius in hebdomada confiteri.

(1) *In ex. c. 4. §. 23.*

4. Caeremonias Missae ex usu (1) Romano accurate unusquisque observet; in eaque celebranda pronuntiationem, et quamcumque aliam exteriorum actionem ita moderetur, ut non minus aliorum aedificationi, quam propriae devotioni serviat, et ideo semihoram in faciendo Sacro nec multum excedat, neque ita brevis sit, ut illam non expleat.

5. Qui in summo Altari Sacra facturi sunt, simulatque campanae se vocantis pulsum audierint, vel admoniti fuerint, (2) ad vestes sacerdotales induendas se conferant, ut in tempore exire ex Sacristia possint.

6. Salutare tradendae doctrinae Christianae ministerium pueris, ac

(1) *P. 4. c. 8. §. 2.*

(2) *P. 4. c. 8. §. 6. et lit. F. et can. 21. cong. 1. et can. 20. cong. 2.*

rudibus, quod a sui origine nostra Societas tanto affectu complexa est, pari omnes studio promovere curent.

7. Intelligent sibi ratione peculiari incumbere, (1) ut exercitiorum spiritualium, quae tantopere ad Dei obsequium conferre cernuntur, usum valde familiarem habeant; quo, et alios ad ea suscipienda adducere, et in eo tam utili armorum spiritualium genere tractando dexteritatem habere possint.

8. Omnes ii, quibus ex Obedientia confessiones audiendi sanctum munus committatur, (2) multum ad id affici studeant, et tanquam nostri instituti valde proprium magni faciant.

9. Nemo ad confessiones audien-

(1) *P. 4. c. 8. §. 5. et p. 7. c. 4. §. 8. et lit. F.*

(2) *P. 7. c. 4. §. 5.*

das accedat , nisi (1) a Superiore deputatus , et qui simul intelligat quam facultatem ad hoc munus ab eo habeat.

10. Modum ea Sacramenta ministrandi , (2) quae Sacerdotes nostrae Societatis tractare possunt , perspectum omnes habeant , in eo-que uniformes sint , quantum regionum varietas patietur : formam tamen (3), et rationem absolvendi ab excommunicatione , et aliis censuris ; et peccatis , eandem omnes sequantur ; attendantque , ne ex modo utendi facultatibus Societatis, Ordinarii, et Parochi jure offendi possint.

11. In casibus conscientiae , (4)

(1) *P. 7. c. 4. §. 5.*

(2) *P. 4. c. 8. §. 4. et lit. D.*

(3) *P. 8. c. 1. §. 8. et p. 10. §. 9.*

(4) *P. 4. c. 8, et lit. D.*

iisque praesertim , qui ad censuras, casus reservatos , restitutiones pertinent , sese diligenter exercent ; earumque rerum compendia , et brevem interrogandi methodum , ac contra singulorum peccatorum species , exempla , et dicta Sanctorum atque alia salutaria remedia comparare studeant.

12. Confessarii inter seipsos , (1) et in modo procedendi cum poenitentibus conformes esse curent : et quantum res tulerit , ita aliorum Confessariorum existimationi unusquisque consulat , ut omnes intelligant , mutuo caritatis , et uniformis doctrinae vinculo , Societatis Confessarios in Christo esse colligatos.

13. Vocati ad Ecclesiam ad confessiones audiendas , statim cum a-

(1) *P. 3. c. 1. §. 18. et p. 8. c. 1. §. 8. et p. 10. §. 9.*

nimi alacritate eo se conferant: et quo major poenitentium multitudo futura est, eo magis tempestive ab aliis occupationibus se expediant.

14. In templo confessiones, dum concio fit, vel sacra lectio, nemo audiat.

15. Confessarii ita audiant poenitentes, ut mutuum aspectum fugiant; sic enim attentius, et liberius audient: quod si locus non erit ejusmodi, ut tabula Confessarium a confitente dividat, manus interficiem propriam, et confitentem, qui ad latus esse debet, id praestabit.

16. In audiendis confessionibus foeminarum praesertim, severos potius se, quam familiares exhibeant: in universum tamen paterna quaedam, et spiritualis gravitas in eis eluceat.

17. Eos, qui crebrius confitentur, maxime foeminas, breviter

expediant, nec de rebus ad confessionem non pertinentibus in confessione loquantur: extra confessionem vero, si oportebit eas alloqui, longum sermonem ne misceant, et oculos modeste demissos habeant.

18. Quando quis a Superiore mittetur ad confessionem (1) foeminarum audiendas, vel alia de causa eas adierit, socius, quem Superior ipsi designabit, quandiu cum foeminis Sacerdos loquetur, eo in loco erit, unde videre eos, sed non, quae secreta esse oportet, audire possit, quantum loci dispositio patietur; quod si non pateretur, curet omnino Sacerdos, ne ostium sit clausum, nec locus obscurus.

19. Particularum personarum, (2) praesertim foeminarum curam, nemo

(1) *P. 3. c. 1. §. 3.*

(2) *P. 6. c. 3. §. 5.*

suscipiat : et quamvis Confessarius pro suo munere in vita spirituali poenitentem instituat , nullius tamen obedientiam admittat.

20. Si quis uni confiteri solitus, ab eodem alium Confessarium adeundi facultatem petierit, vel ea non petita adierit, id sibi gratum esse Confessarius benigne ostendat.

21. Ut sanitatis etiam ratio ad Dei gloriam habeatur, confessiones mane ad horam usque prandii tantum audiant; ita ut cum signum, primae mensae audietur, studeant se ita accommodare, ut ad secundam accedant; nisi forte poenitentium necessitas aliud exigat.

22. Nemini aut petere, aut accipere quidquam liceat, sive ab iis, quorum confessiones audiverit, sive ab aliis, quod vel in pauperes distribuatur, vel alteri satisfactionis nomine restituatur; nisi Superior, cum opus esset, secus faciendum iudicaret.

23. Et si vota ad perfectionis statum pertinentia, ut sancta laudari debent, et circa ea Confessarii consilium, sed magna cum consideratione, dare possint: quia tamen non humanam, sed divinam vocationem requirunt, nemo ad ea emittenda quemquam inducat; verum ad orationem tales hortetur, ut a Deo adjuti, vocationem suam melius intelligant, et exequantur.

24. Si quos viderint ad Religionem propensos, non facile ad unam potius quam ad aliam, ad hoc quam ad illud Monasterium invitent; sed liberam illis suam electionem relinquunt: poterunt tamen petentibus consilium eas Religiones, vel Monasteria proponere, quae illis magis commoda in Domino judicaverint.

25. Nullus eis, quorum audit confessiones, certum vestimenti genus, hunc aut illum habitum, vel colorem praescribat: tametsi omnes

ad honestum, et suo statui convenientem vestitum hortari possint.

26. Ut pium est, ad frequenter communicandum fideles exhortari; ita quos ad id propensos viderint, admonere debent, ne crebrius, quam octavo quoque die accedant, praesertim si matrimonio sint conjuncti.

27. Admoneat eos, (1) qui sibi confitentur, a Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusive, eo tempore (nisi aliud consuetudo loci postulaverit) debere semel in sua Parochia communicare, exceptis peregrinis, et iis, qui facultatem haberent, et reliquis, quos jus excipit.

28. Qui vocantur ad juvandos eos, (2) qui morti vicini sunt,

(1) *P. 7. c. 4. lit. D.*

(2) *P. 4. c. 8. §. 7. et, li. G.*

ea in promptu habeant, quae eo tempore, in quo tantum est momenti, usui esse possint; tamdiuque illis adsint, quamdiu sola necessitas postulabit. Ceterum etsi cum opus est, aegrotos ad condenda testamenta hortari conveniat, iis tamen conficiendis non assistant.

REGVLAE

CONCIONATORVM.

1: **R**EGVLAE , quae Sacerdotibus propositae sunt, eas sibi Concionatores in primis commendatas existiment, nec minore cura, quam ceteri observent.

2. Memores sint vocatos se esse ad reducendas animas suo Creatori; quod cum sit opus omnium difficillimum, summo studio media illa adhibeant, quae instrumentum cum Deo conjungunt: ejusmodi sunt solidae virtutes, ac praecipue Caritas, pura intentio Divini servitii, familiaritas cum Deo in spiritualibus devotionis exercitiis, et zelus syncerus animarum ad gloriam Divinae Majestatis (1).

(1) *P. 10. §. 2.*

3. Enitantur cum Dei gratia esse ceteris exemplo ; ut non minus vitâ, quam doctrinâ ad omnem virtutem proximos alliciant (1).

4. Lectioni sacrae Scripturae, ac Patrum praecipue incumbant ; conferet etiam peculiari studio vidisse Evangelia toto anno currentia, et in eis ea, quae usui esse possunt, adnotasse ; itemque compendium fecisse explicationis rerum ad fidem, et Christianam vitam necessariarum ; atque in communes locos redegissee omnia, quae ad virtutum commendationem, et peccatorum detestationem pertinent (2).

5. Conferet vidisse praeceptiones, si quas de modo concionandi illi tradunt, qui bene hoc munus obierunt ; bonos audisse Praedicatores,

(1) *P. 7. c. 4. §. 2.*

(2) *P. 4. c. 8. lit. B, et F.*

et in concionibus Domi, vel in aliis locis minus frequentibus, se exercuisse (1).

6. Optare debent, ut admoneantur, si quid in concione corrigendum videbitur iis, qui a Superiore ad id deputati fuerint, et grato animo id accipere (2).

7. Ita operam suam in celebrioribus concionibus libenter impendant, ut non minus se ad docendos pueros, et alios rudes instruendos, faciles, et paratos exhibeant.

8. Si quando occasio tulerit, ut alius eodem tempore concionari velit, quantum in ipsis erit, libenter cedant (3).

9. Ea populo proponant, quae

(1) *P. 4. c. 8. lit. C.*

(2) *P. 4. c. 8. lit. C.*

(3) *In I. Bul. nostri instit. et p. 5. c. 3. lit. B. et p. 7. c. 4. §. 7.*

ad captum, et utilitatem auditorum erunt accommodata; iisque insistant, quae ad Christianam institutionem, atque ad extirpanda vitia, et virtutes inserendas valent; et a rerum subtilium curiosa tractatione se abstineant. (1).

10. Commendare debent Confessionis, et Eucharistiae frequentem usum, in bonis operibus profectum, et perseverantiam, Ecclesiasticarum caeremoniarum observationem, et cetera, quae ad cultum divinum pertinent, eamque obedientiam, quae Principibus, et Praelatis, qui Dei in terris vices gerunt, exhibenda est (2).

11. Commendabunt etiam peculiari ratione poenitentiae, et misericor-

(1) *P. 4. c. 8. §. 3. et li. B.*

(2) *In ult. reg. lib. Exerc. regul. 2. Ibid. reg. 7.*

diae opera, sanctarum precum, et aliarum devotionum exercitia, utilium librorum lectionem, et bonam filiorum educationem (1).

12. Cum experientia doceat, et sanctae memoriae Pater Ignatius scriptum reliquerit, nihil utilitatis percipi ex iis concionibus, in quibus Principes, et Magistratus reipub: Praelati, et alii Ecclesiastici in particulari reprehenduntur; Concionotores nostri ab huiusmodi reprehensionibus abstineant.

13. Caveant ne Religiosos aliorum ordinum, quos revereri, et observare debent, etiam tacite videantur reprehendere: et quamvis Nostros ad majores in virtute progressus excitare possint, praesertim in domesticis exhortationibus repre-

(1) *Ibid.* reg. 3. *Ibid.* reg. 6. *Ibid.* reg. 10.

hensionem tamen alicujus particularis, vel ipsius Societatis ne attingant (1).

14. Ne rumoribus populi moveantur, ut nova, et parum confirmata in publicum afferant; et multo minus ea populo proponant, quae alioqui dubia, et incerta sunt.

15. Curent, ut rationem, et modum, quem observare debent in rebus populo denunciandis, et certis pauperibus, aliisque piis operibus commendandis, a Superiore accipiant.

16. Caveant omnino, ne facetiis, aut inutilium rerum narratione concionem contemptibilem faciant, iisve auditores ad risum moveant; vel contra, ut ad fletum excitent, spectanda aliqua populo proponant, a communi in Societate concionandi

(1) *P. 3. c. 1. lit. S.*

consuetudine aliena , nisi in aliquo peculiari casu ad communem aedificationem pertinere Superior, pro ratione loci , judicaret.

17. Ea , quae dicturi sunt, diligenti praemeditatione, et peculiari ad Deum recurso (quatenus per tempus licebit) paranda erunt.

18. Caveant arrogantiam, et ostentationem in concione, humilitatemque , cui ex intimo cordis affectu studere debent , in omni actione praeseferant : quod si aliquid pro se , aut Societate cogantur respondere , eâ modestiâ satisfaciant , ut causam Christi, non suam agere videantur.

19. Modus concionandi , qui a scholastico diversus esse debet ita sit ad docendum comparatus , ut ad animorum motum praecipue dirigatur : cumque quaestio aliqua earum, quae ad fidem aut mores pertinent modo aliquo tractanda erit

non ita exacte proponantur argumenta quibus contraria pars confirmatur (nisi auditorium id postulet) ut simpliciores ipso proponendi modo offendi possint ; sed eo pacto res exponatur , ut illi ex data explicatione solutionem eorum , quae sibi in mentem venerint , aut ab aliis audiverint facile , colligant (1).

20. Ne sint affectati , aut verborum lenocinia sectentur , nec studio politioris sermonis eos libros habeant familiares , ex quorum lectione detrimentum in spiritu accipiant , et seculare aliquid redoleant.

21. In laudibus , et reprehensionibus a nimis exaggerationibus , et ab omni specie adulationis abstineant.

22. Gestus corporis sit modestus , et in quo gravitas quaedam reli-

(1) *P. 4. c. 8. §. 3.*

giosa praecepue eluceat; vocemque accommodent ad res, quas tractabunt; proinde eam, ubi non est opus, ne praeter modum extollant, aut deprimant.

23. In concionibus, et lectionibus templi, spatium horae non excedant.

24. Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, praeter equum suum, et socii, tertium pro sarcinis ne addant. Cumque extra Collegia concionantur, victum potius, quam pecuniam pro victu, accipiant; idque apud Ecclesiasticum, vel alium honestum civem, vel convenienti aliquo Religiosis loco. Sit vero victus tenuis et parvus, ut Religiosos decet. Viaticum porro non nisi necessarium pro solo itinere admittant (1).

(1) *Dec. 80. §. 8. Cong. 7,*

REGVLAE

EORVM QVI IN MISSIONIBVS VERSANTVR.

1. **C**VM scopus , ad quem tendit Societas sit , varias mundi partes , ex Obedientia Summi Pontificis , vel Superioris Societatis peragrando , verbum Dei praedicare , confessiones audire , et reliquis quibuscumque poterit mediis uti ad animas , divina aspirante gratia , iuvandas ; quicunque in huiusmodi missionibus versantur , sibi persuadeant , rem maximi ponderis in Societate sibi commissam esse , atque ita se comparare studeant , ut apta Dei instrumenta ad rem tantam esse possint (1).

(1) *In decl: prooe : 4. p. lit. A , et p. 6. c. 3. §. 5.*

2. Quia vocationis nostrae est vitam agere in quavis mundi plaga, ubi majus Dei obsequium, et animarum auxilium speratur; unusquisque paratus esse debet, ut in ea vineae Christi parte, atque opere se exerceat, quod ipsi commissum fuerit, sive per varia loca discurrendo, sive in quibusdam continenter residendo (1).

3. Unusquisque plenam in his, ac liberam sui dispositionem Superiori, qui eum Christi loco dirigit, relinquat: poterit tamen motus animi, aut cogitationes, quae in contrarium occurrunt, illi proponere, subiijciendo suum sentire, et velle ei, quod ipse in Domino judicaverit (2).

(1) *P. 3. c. 2. lit. G. et p. 7. c. 1. §. 1. et c. 4. §. 1.*
 (2) *P. 7. c. 2. §. 1. Ibid. lit. K.*

4. Ei, qui mittendus erit plurimum conveniet, ut intelligat a Superioribus scopum suae missionis, et effectum, cujus gratia mittitur; id quod in scriptis, si fieri potest, habere curabit (1).

5. Cum oppidatim missi fuerint ad fructificandum in agro Domini, dabunt operam, quoad fieri poterit, ut more pauperum Evangelium praedicent: proinde et pedites, vel in toto, vel in parte iter facient, si eos Superior id praestare posse judicaverit, et ex eleemosynis, vel oblatis, vel cum aedificatione emendicatis vivant; nisi alia ipsis a Superiore sustentationis ratio sit constituta (2).

6. Si nullum eis a Superiore designatum fuerit hospitium, intelli-

(1) *P. 7. c. 1. §. 5.*

(2) *P. 7. C. 2. lit. G. Can. 12. Cong. 3.*

gant sibi ad aliquod hospitale, tanquam ad hospitium pauperum esse divertendum; si tamen honestum id sit, atque ad exercenda ex eo ministeria Societatis accommodatum: alioqui convenientius erit, ut in domum pii alicujus, et exemplaris Ecclesiastici, aliumve ejusmodi locum se recipiant, in quo cum aedificatione manere possint.

7. Cum ingressi fuerint loca ea, in quibus Ordinarii resident, eos quam primum adeant, suamque operam illis submitte offerant, et facultatem ad exercenda Societatis ministeria modeste, ac religiose petant, eosque omnes tam Ecclesiasticos, praecipue Parochos, quam seculares, quorum auctoritate, aut favore opus habent, benevolos sibi facere studeant (1).

(1) *P. 10. §. 11. et lit. B.*

8. Cum eo pervenerint, ubi diutius immorari debent, prudenter, ac mature operam dabunt, ut notitiam habeant probatorum virorum, et pietate, ac rebus agendis insigniorum; quorum informatione, vel auxilio juvari possint ad ministeria Societatis majore cum fructu animarum exercenda.

9. Qui in missione Superior erit, initio suscipiendorum operum, vel quando major subsidii necessitas cernitur, (quod res magni momenti sint, vel difficultates graves incidunt) applicabit, curabitque applicari Missas, et orationes, ut omnia cedant ad majorem Dei gloriam, et proximorum utilitatem (1).

10. Si iis, qui mittuntur, non fuerit injunctum, ut medio aliquo utantur limitato, quale esset vel le-

(1) *P. 7. c. 2. lit. M. et c. 4. §. 3.*

gere, vel praedicare etc: in iis tantum se exercebunt, quibus Societas uti solet juxta Constitutiones: conferre tamen illa cum eo Superiore, qui eis propior fuerit, semper erit securius (1).

11. Media spiritualia, quibus juxta institutum Societatis, et beneplacitum Superioris uti poterunt, fere sunt ministerium verbi Dei in praedicationibus, Sacris lectionibus, privatisve exhortationibus, et colloquiis, Sacramentorum Confessionis, et Eucharistiae administratio, Exercitiorum Spiritualium traditio, dissidentium reconciliatio, casuum conscientiae ad Ecclesiasticos, eorumque officii magis privata explicatio, et Christianae doctrinae ad pueros, ac alios rudes publica declaratio (2).

(1) *P. 7. c. 3. §. 2. Ibid. lit. A.*

(2) *P. 4. c. 8. et p. 7. c. 4.*

12. Corporalibus etiam pietatis operibus, quantum spiritualia permittent, et vires patientur, incumbere poterunt, ut infirmos, praecipue in Xenodochiis, per se, vel per alios juvando, et pauperes, ac in custodiis detentos, quatenus licebit, eodem modo sublevando (1).

13. Etsi certus ordo in nostris ministeriis exercendis praescribi non potest, plerumque tamen utilius erit, et securius ab humilioribus inchoare, ut a doctrina Christiana pueris explicanda, ab aegrotis hospitalium invisendis, eorumque, et aliorum magis indigentium confessionibus audiendis.

14. Quamquam humana media non solum spernenda non sunt, sed etiam cum opus est, prudenter, et religiose adhibenda; divinis ta-

(1) *P.* 7. c. 4. §. 9.

men, et nostri instituti magis propriis praecipue utendum est, in eisque magis fidendum, orandusque Deus, ut iis omnibus det eam efficaciam, quae sit proposito fini consequendo necessaria.

15. Juxta eam caritatis regulam, qua se Apostolus omnia omnibus faciebat, ut omnes lucrifaceret, expediet nonnunquam ut ingenio eorum, cum quibus agent initio se attemperent (quatenus ratio, et virtus ferent) ita tamen, ut meminerint ad id tandem eos cum Dei gratia perducere, quod illis in Domino magis conferre judicabunt.

16. Eam animi magnitudinem, et aequabilitatem retinere studeant, ut et prosperis successibus, et adversis superiores sint; quo nullo eventu fracti, nec religiosae modestiae, nec sanctae libertatis, nec bonae de se conceptae existimationis, quae ad fructum colligendum ne-

cessaria est, quicquam amittant.

17. Si quos erga se, aut Societatem male affectos esse intellexerint (praesertim non vulgaris auctoritatis homines) aut qui nostra ministeria impedian, non solum pro eis orabunt, sed etiam convenientem aliquam rationem inibunt, ut eos amicos, aut saltem non adversarios faciant. Ad quam rem non parum conferet, si data occasione, instituti nostri rationem illis exponant, nullumque officii genus praetermittant, quo illos, cum opportunum fuerit, sincere, ac religiose demereri, et conciliare possint (1).

18. Si quando Praelatum aliquem in visitanda dioecesi comitabuntur, nihil se in negotiis ad visitationem spectantibus, aliisve id genus ad jurisdictionem pertinentibus immisceant, sed iis tantum ministeriis

(1) *P. 10. lit. B.*

attendant, quae sunt nostri instituti propria (1).

19. Quamvis optare debeant, ut in sua quisque vocatione proficiat, aequumque est, ut pro suo munere ad eam rem omnes hortentur; nullam tamen reformandi Cleri, aut Monialium; aliorumve Religiosorum curae partem admittant: sic enim fiet, ut et munus suum sine impedimento exequi, et populum ad uberiores fructum ex visitatione percipiendum sine offensione disponente possint (2).

20. Cum praeter id, quod eis fuerit peculiari ratione injunctum, res aliqua divini servitii se obtulerit, in qua possint sine detrimento suae missionis suam operam ponere, opportunitatem, quam Deus ad eam

(1) *P. 4. c. 11. §. 3.*

(2) *P. 6. c. 3. §. 5.*

dederit, quantum in eodem convenire judicabunt, e manibus elabi non sinent (1).

21. Si in locis designatis diutius residendum erit, locumque dederint praecipua negotia (quae nunquam propter alias occasiones, licet bonas, divini obsequii posthabebunt) excursions aliquas facere, si eas cum fructu fore judicabunt, non erit inconveniens (2).

22. Sine facultate Superioris nulli confraternitati, congregationive statuta condent, seu vetus illa sit, seu nova instituenda videatur. De nova autem instituenda, et quae nullibi sit in usu non prius agent, quam Superiorem consulant.

23. Quae Deo auctore perficient, ea quantum licebit, ita constituent,

(1) *P. 7. c. 1. §. 7.*

(2) *P. 7. c. 1. §. 7.*

ut stabilia sint, et diu durare possint. Quod facilius obtinebunt, si res convenienti ordine disponant, earumque bonum progressum iis commendent, quorum exemplo, auctoritate, studio, et diligentia facile conservari, et promoveri possint.

24. Scribent ad eum, quem designaverit ille, a quo missi sunt, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit constitutum, et quantum fieri potest, totius successus eum certiores reddant, quemadmodum personae, et negotia exegerint, ut consilio, et aliis auxiliis juvari possint (1).

25. Cum propter nullas occupationes intermittendum sit propriae perfectionis studium, diligenter animadvertant ne praetextu procurandae aliorum salutis, propriae

(1) *Can. 23. Cong. 2. p. 7 c. 2. §. 2.*

perfectionis obliviscantur, ipsamque propriam salutem ea ratione in discrimen adducant: sed saepe illud Domini mente revolvant: *Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, animae vero suae detrimentum pitiatur?* sibi que illud D. Pauli unusquisque dictum existimet: *Attende tibi, et doctrinae, insta in illis, hoc enim faciens, et te ipsum salvum fecies, et eos qui te audiunt* (1).

26. Hanc ob rem caveant, ne consueta in Collegiis, ac Domibus orandi, et examinandae conscientiae exercitia imminuant, nisi si quando necessitas, aut in eventu aliquo caritas aliud faciendum postulare. Conversationem cum secularibus nimiam non habeant, aut incautam, aut quae secularem sapiat; sed in

(1) P. 3. c. 1. §. 20.

omnibus se integritatis, et gravitatis exemplum praebeant: atque in summa Regularum Societatis, sive earum quae omnibus communes sunt, sive quae ipsorum officii propriae, quantum locus patitur, observationem non praetermittant (1).

27. Praeter haec, si pro ratione diversarum regionum et missionum qualitate, alia quaedam a Superioribus constituenda videbuntur; ea in peculiaribus instructionibus addita, pari diligentia observanda erunt (2).

(1) *P. 7. c. 4. §. 2.*

(2) *P. 7. c. 2. §. 2.*

REGVLAE

PRAEFECTI LECTORVM AD MENSAM.

1. **C**URET, ut idonei in lectores mensae a Superiore destinentur, et eos instruat, ut alta, clara, et distincta voce legant.

2. Det operam, ut lector praevideat diligenter lectionem, ut bene, et emendate proferat, et in dubiis ad se recurrat.

3. Admoneat lectorem, et si quid perperam pronunciaverit, correctus repetat, et emendate iterum proferat.

4. Habeat a Superiore assignatos sibi socios, ut in neutra mensa desit, qui lectorem corrigat; eosque juxta has regulas instruat.

5. Initio lectionis in prima, atque etiam (nisi Nostrorum pauci-

tas aliud suaserit) in secunda mensa in prandio, et coena legatur caput de Scriptura Sacra novi vel veteris Testamenti, cui succedat semper aliquis liber pius ac facilis juxta indicem inferius praescriptum, et habeatur peculiaris ratio Coadjutorum, ut pro arbitrio Superiorum aliquid vernaculâ linguâ ad illorum etiam consolationem legatur.

6. In celebrioribus festis legatur aliquid, omisso capitulo Scripturae, ex Patrum homiliis, et tractatibus, quod ad historiam et celebritatem festi pertineat. Et a Dominica in passione usque ad Pascha, post lectionem Scripturae de passione Domini, tractatus aliquot de eadem legantur.

7. Cum afferuntur litterae annuae, et Indicae quam primum legantur.

8. Initio cujuscunque mensis Summarium Constitutionum, Regulae Communes, et Epistola B. P.

N. Ignatii de Obedientia legantur.

9. Mane absoluta lectione, seu praedicatione, legatur Martyrologium vulgare sequentis diei: quo vero die fit abstinencia, vespere caput aliquod ex libro de Imitatione Christi, cum vero jejunatur nihil legatur vespere.

Libri divinae Scripturae; qui in Refectorio legentur.

Ex novo Testamento, omnia integre legentur.

Ex veteri, Pentateuchus; praeter Leviticum.

Historiales omnes, et Sapientiales, praeter Cantica.

Prophetales, praeter capita aliquot obscuriora.

Libri, qui post lectionem Scripturae legi possunt.

Historia Ecclesiastica Eusebii Caesariensis.

Historia Ecclesiastica Nicephori Calisti.

D. Gregorii Dialogi.

Historia Ecclesiastica Bedae.

Vitae Sanctorum Aloisii Lipomani.

Vitae Sanctorum Surii.

Severus Sulpitius de B. Martino.

Gregorius Turonensis, De gloria Confessorum.

Selectae epistolae D. Hieronymi.

Chrysostomus de Orando Deum, de Providentia, et de Sacerdotio.

D. Ambrosius de Fuga Saeculi; de Bono mortis.

D. Augustini Sermones; meditationes, confessiones, et alia ejusdem opuscula, et tractatus.

D. Bernardi de Interiori domo; et aliquot sermones, et tractatus.

Homiliae Patrum selectae.

D. Bonaventurae, Stimulus divini amoris.

Thomas de Kempis de Imitatione Christi, et aliquot ex ejusdem auctoris opusculis.

Catechismus Romanus.

Litterae Indicae.

10. Praeter hos libros poterunt quidem alii legi tum vulgares, tum latini, sed examinati, et approbati a Provinciali: atque illi esse debent; qui et pietatem promoveant, et vocationis propriae propositum confirmare possint.

11. De singulis libris suo tempore praelegendis in mensa juxta indicem praescriptum, prius conferet cum Superiore, ut ille constituat; quid legendum sit.

12. Catalogum a Superiore habeat eorum, qui in Refectorio commode concionari poterunt, ex quibus Superior ipse eligat, qui statis diebus concionentur, et eos praescripto tempore admonebit, quae de re sint concionaturi.

REGVLAE

PRAEFECTI BIBLIOTHECAE.

1. **I**NDICEM librorum prohibitorum in Bibliotheca habeat, et videat, ne forte ullus sit inter eos ex prohibitis, aut aliis, quorum usus communis esse non debet.

2. Bibliotheca clausa sit, cujus claves ipse habeat, et illis tradat, qui eas, juxta Superioris judicium, habere debebunt (1).

3. Libri omnes eo ordine in Bibliotheca collocentur, ut singulis facultatibus suus certus sit locus proprio titulo inscriptus.

4. Singuli libri titulis exterius in-

(1) *P. 4. c. 6. §. 7.*

scribantur, ut facile cognosci possint.

5. Omnium librorum, qui domi sunt, catalogum habeat, diversarum facultatum auctoribus ordine alphabetico in diversas classes distributis.

6. In alio catalogo divisis etiam per classes facultatibus, ii libri scribantur, qui in Nostrorum usum extra Bibliothecam concessi sunt; qui vero intra dies octo restituendi extrahuntur, in tabula in hunc usum parieti appensa notentur; quibus redditis, quod fuerat scriptum deleatur.

7. Nullum librum ex Bibliotheca cuiquam dabit sine Superioris licentia speciali, aut generali, et advertat, ne quis librum, etiam cum licentia, se inscio accipiat.

8. Curet ut Bibliotheca valde munda, et composita sit, quam in hebdomada bis verret, et semel ex libris pulverem excutiet; cavere

etiam debet, ne libri humiditate, aut alia re laedantur.

9. Quando intellexerit domi deesse aliquos libros necessarios, aut aliquos valde utiles in lucem editos esse, certiorum faciat Superiorem, ut si illi visum fuerit, emanantur: si vero domi libri inutiles fuerint eundem admoneat, an cum aliis melioribus commutandi sint.

10. In loco publico, praesertim in magnis Collegiis sint quidam communiores libri, quibus unusquisque pro ratione suorum studiorum, uti possit.

11. Habeat librum, in quo ea omnia iudicio Superioris selecta diligenter scribantur, quae in suo Collegio publice exhibentur, ut Comediae, Dialogi, Orationes, et id genus alia. Conclusiones vero singulorum annorum, quae publice defenduntur simul consutas in Bibliotheca asservet.

12. Si aliqui libri extra domum accommodato darentur, adhibeat diligentiam, ut recuperentur suo tempore; et in aliquo interim libro notabit quinam illi libri sint, et quibus eos accommodaverit.

REGVLAE

PRAEFECTI SANITATIS.

1. **P**RAEFECTI sanitatis munus erit superintendere iis, quae ad corporis bonam valetudinem pertinent conservandam in sanis (in iis praesertim , qui ex aetate , aut aliis de causis sunt debiliores) tum restituendam in aegrotantibus (1).

2. Praesit Infirmario , et ceteris quibus cura aegrotorum commissa erit , detque operam ne desit Medicus , adsitque eo veniente , praesertim ubi morbi qualitas id postulaverit , et quicquid ab eo praescriptum fuerit , studeat , ut executioni mandetur ; et ubi videret

(1) *P. 3. c. 2. §. 6.*

aegrotorum cubicula salubria non esse ad Superiorem referat (1).

3. Observet, num quis ex nimia fatigatione corporis, aut spiritus, plus aequo laboret, vel alia de causa morti periculo se exponat, et Superiori significet.

4. Si in cibis, aëre, frigore, aut alia quapiam in re aliquid probabili ratione animadvertat, quod communi omnium, vel alicujus salutis prodesse vel obesse possit, Superiorem admoneat.

5. Curet ut Infirmarius Regulas suas observet, quas apud se etiam habebit.

(1) *P. 3. c. 2. lit. G.*

REGVLAE

SCHOLASTICORVM SOCIETATIS.

1. **A**NIMI puritatem custodire, et rectam in studiis intentionem habere Scholastici nostri conentur; nihil aliud in his, quam Divinam gloriam, et animarum fructum quærentes; ad hunc enim scopum studia Societatis diriguntur: et in suis orationibus gratiam, ut in doctrina proficiant, crebro petant.

2. Serio, et constanter ad studia animum adjiciant: utque cavendum sibi putent, ne fervore studiorum intepescat solidarum virtutum, ac religiosæ vitæ amor, ita sibi vicissim persuadeant, nihil gratius se Deo facturos in Collegiis, quam si cum ea intentione, de qua dictum est, studiis se di-

ligenter impendant : et licet nunquam ad exercenda ea , quae didicerint , perveniant ; illum tamen studendi laborem ex obedientia , et caritate , ut par est , susceptum , opus esse magni meriti in conspectu Divinae , et summae Majestatis apud se statuunt.

3. Iis facultatibus singuli operam dabunt , eosque audient Praeceptores , quos Superior assignabit.

4. Scholastici in audiendis lectionibus sint assidui , et in eis praevidendis diligentes , et postquam eas audierint repetendis : in quibus repetitionibus , si quid erit de quo ipsi dubitent , Magistrum adeant.

5. Ex lectionibus quae adnotatu digna erunt in scripta referent , et postea majori cum ordine digesta , transferant in libros papyraceos , quae in posterum conservata velint.

6. Intersint Scholastici communibus scholarum , etiam externa-

rum, ad quas accedunt; disputationibus, et doctrinae specimen pariter ac modestiae praebere curent.

7. Quotidianis disputationibus, ac repetitionibus omnes intersint; et qui disputant, ei, qui praest, religiose obediant.

8. Cum ad publicas scholas eundum erit, eant et redeant invicem associati cum ea modestia interiori et exteriori, quae ad sui, et aliorum aedificationem conveniat.

9. Eorum colloquia, qui cum scolasticis externis loquendi facultatem habuerint, sint solum de rebus ad litteras, vel ad profectum spiritus pertinentibus, prout ad maiorem Dei gloriam omnibus utilius fore iudicabitur.

10. Omnes quidem, sed praecipue humaniorum litterarum studiosi, Latine loquantur, et memoriae, quod a suis Magistris prae-

scriptum fuerit, commendent: ac stilum in compositionibus diligenter exercent.

11. Ultra duas horas nemo aut legendo, aut scribendo, labori incumbat; quin studium intermittat aliquantulo temporis intervallo. Praescriptam vero a Praefecto divisionem temporis servant diligenter vniuersi, nec aliis quam ab eo sibi traditis utantur libris.

12. Horis privato studio attributis, qui superioribus facultatibus vacant, domi relegant, quae scripserint in scholis, eaque curent intelligere, et intellecta sic examinent, ut ipsi objiciant, et quae objecerint solvant: quae nequeunt annotent ad interrogandum, vel disputandum.

15. Si Magistros studiorum causa convenire debent, horam certam a Superiore destinatam habeant, ex-

tra quam illorum cubicula ; sine
peculiari facultate , non ad eant (1).

(1) *Ex instruct. 6. pro schol. Dec. 93.*
§. 18. *Cong. 7.*

REGVLÆ QVAEDAM

S. P. N. IGNATII A P. ANDREA FRVSIO
VERSIBVS CONSCRIPTÆ.

Haec documenta suis IGNATIUS edit alumnis,
 Ut methodo parva commoda magna parent.
 Nulli vel minimo, quavis ratione repugnes.
 Cedere te potius, quam superare iuvat.
 Obsequium studeas praestare per omnia coecum,
 Iudiciumque libens subijce cuique tuum.
 Ne vitia inspicias aliena, et visa recondas,
 Sed propria incuses, atque patere velis.
 Quidquid agas, dicas, mediteris prospice primum
 Proximo an expediat, complaceatque Deo.
 Sit sua spiritui libertas semper, et illam
 Nec persona potens, causa nec ulla gravet:
 Nec facili jungas tibi consuetudine cunctos:
 Spiritus et ratio, quaelibet ante probent.
 Exerce assidue pia mente, et corpore facta.
 Sis populo ut demens, sic sapis ipse Deo.
 Fac matutino, vespertinoque revolvās
 Haec studio, et lectum dum petis adde preces.

FORMVLA

VOTORVM SIMPLICIVM.

Omnipotens sempiterne Deus, ego N. N. licet undecumque Divino tuo conspectu indignissimus, fraetus tamen pietate, ac misericordia tua infinita, et impulsus tibi serviendi desiderio, voveo coram Sacratissima Virgine Maria, et Curia tua caelesti universa Divinae Majestati tuae Paupertatem, Castitatem, et Obedientiam perpetuam in Societate Jesu, et promitto, eandem Societatem me ingressurum, ut vitam in ea perpetuo degam, omnia intelligendo juxta ipsius Societatis Constitutiones. A tua ergo immensa bonitate, et clementia per Jesu Christi Sanguinem peto suppliciter, ut hoc holocaustum in odorem suavitatis admittere digneris, et ut largitus es ad hoc desideran-

dum, et offerendum, sic etiam ad explendum gratiam uberem largiaris.

AD PATRES, ET FRATRES

SOCIETATIS JESV.

Homines mundo crucifixos, et quibus mundus ipse sit crucifixus, vitae nostrae ratio nos esse postulat; homines, inquam, novos, qui suis se affectibus exuerint, ut CHRISTUM induerent, sibi mortuos, ut justitiae viverent: qui, ut D. Paulus 2. Cor. 6. in laboribus, in vigiliis in jejuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis se Dei ministros, exhibeant: et per arma justitiae a dextris, et a sinistris, per gloriam, et ignobilitatem, per infamiam, et bonam famam, per prospera denique, et adversa,

magnis itineribus ad caelestem patriam, et ipsi contendant, et alios etiam, quacumque possunt ope, studioque compellant, maximam Dei gloriam semper intuentes. Haec est summa, hic scopus nostri instituti.

ORATIO

AD DEVM PATREM.

Deus, qui nos a saeculi vanitate conversos ad bravium supernae vocationis accendis, pectoribus nostris purificandis illabere; et gratiam nobis, qua in te perseveremus, infunde, ut protectionis tuae muniti praesidiis, quod te donante promissimus, impleamus, et nostrae professionis executores effecti, ad ea, quae perseverantibus in te promittere dignatus es, pertingamus.

AD DOMINVM JESVM.

Dignare, benignissime JESV, per hoc Sanctum Nomen Tuum, esse mihi JESV, et dare mihi Spiritum Societatis JESV : inserte quaeso cordi meo hoc amabile Nomen Tuum, ut ejus dulcedine pascar, ejusque amore ita ardeam; ut moriar in te JESV mi dulcissime, JESV mi suavissime, JESV dilectissime, invocato semper hoc jucundissimo, hoc mellifluo, hoc salutifero Nomine Tuo, JESV, JESV, JESV.

AD SPIRITVM SANCTVM

Deus, qui renuntiantibus saeculo, mansiones paras in caelo, dilata fratrum nostrorum corda caelestibus bonis, ut fraterna teneantur compagine caritatis, unanimes praecepta custodiant; sobrii, simplices,

et quieti, gratis sibi datam suae professionis gratiam fuisse cognoscant: concordet eorum vita cum nomine, et professio sentiatur in opere: qui cum Deo Patre, et Filio ejus Domino nostro vivis, et regnas in saecula saeculorum.

AD B. DEI GENITRICEM

Cordi quaesumus, tibi sit Maria Virgo, Dei Mater optima, universi Ordinis famulatus: fratribus nostris impetra cor secundum cor Filii tui dilectissimi: ut qui se ad Societatem ipsius vocatos esse laetantur, opem, gratiamque sibi, te intercedente, sentiant adesse perpetuam. Amen.

O R A T I O

PRO CONSERVANDA VOCATIONE
DIVINA.

Omnipotens sempiterne Deus, qui me indignum famulum tuum nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiae tuae ad Societatem Filii tui vocare dignatus es; per ejusdem te merita, et pretiosum Sanguinem, per intercessionem Beatae Mariae Virginis, aliorumque Patronorum meorum humiliter deprecor, concede propitius, ut in hoc sancto proposito meo nullus me unquam hostis maligni conatus infirmet, non caro corrumpat, non Parentum amor, aut consanguineorum consilia revo-cent, non difficultatum timor absterreat, non mundi vanitas distrahat, non prava perturbet societas, non propriae passiones impediant,

non frangat labor, non denique
diabolica ulla pervertat suggestio;
et qui dedisti velle, da posse, et
exequi, sicut tuae voluntati bene-
neplacitum est. Specialiter autem
da mihi, benignissime Deus talenta,
huic fini persequendo requisita, fi-
lialem erga Spirituales meos Patres
confidentiam, ut usque ad beatum
finem vitae pro mea et aliarum ani-
marum salute, tuaque imprimis
gloria sine defectu valeam laborare.
Amen.

I N D E X.

<i>REGULAE Ministri.</i>	pag. 3
<i>Regulae Praefecti rerum spiritua-</i>	
<i>lium.</i>	9
<i>Regulae Praefecti Ecclesiae.</i>	14
<i>Regulae Sacerdotum.</i>	25
<i>Regulae Concionatorum.</i>	36
<i>Regulae eorum qui in missionibus</i>	
<i>versantur.</i>	45
<i>Regulae Praefecti lectorum ad men-</i>	
<i>sam.</i>	59
<i>Regulae Praefecti Bibliothecae.</i>	64
<i>Regulae Praefecti sanitatis.</i>	68
<i>Regulae Scholasticorum Societatis.</i>	70
<i>Regulae quaedam S. P. N. IGNA-</i>	
<i>TII a P. Andrea Frusio versibus</i>	
<i>conscriptae.</i>	74
<i>Formulae votorum simplicium.</i>	75
<i>Ad Patres et Fratres Societatis</i>	
<i>JESU.</i>	76
<i>Oratio pro conservanda vocatione</i>	
<i>divina.</i>	80

401447124

